

ΕΝΟΧΟΣ ΣΙΩΠΗ

Συμπληρώνονται 400 χρόνια από την ημέρα που η Ουνία, ο Δούρειος Ίππος των παπικών έκανε την εμφάνισή της στην Πολωνία, και εξανάγκασε τους Ὁρθοδόξους Πολωνούς να ένωθούν με τον πάπα, διατηρώντας τα ανατολικά Ἐκκλησιαστικά ἔθιμα. Από τότε ο Δούρειος αυτός Ίππος ονομάστηκε Ουνία = ένωμένοι.

Τό τί έκανε αυτή η Ουνία στό πέρασμά της μόνο η Ἱστορία του μέλλοντος θά αποκαλύψει. Σέ εκατομμύρια ανέρχονται οί μάρτυρες τῆς Ὁρθοδοξίας, που δέν έκλιναν γόνυ στό εἶδωλο του πάπα. Μόνο κατά την τελευταία 50ετία από τό Β' παγκόσμιο πόλεμο και έξης, διέπραξε η Ουνία αμέτρητες βιαιότητες και κακουργίες εις βάρος του Σερβικού λαού. Οί περίφημοι Ουστάσι, παπικοί Ουνίτες, διέπραξαν σωρεία έγκλημάτων εις βάρος 1.000.000 Σέρβων Ὁρθοδόξων. Οί ομαδικοί τάφοι που αποκαλύπτονται κατά καιρούς φανερώνουν τό μέγεθος του έγκλήματος.

Τά ὄργια που διέπραξαν παπικοί πράκτορες, γκρεμίζοντας Ὁρθοδόξους Ναούς και Μοναστήρια, δέν μπορούν να περιγραφούν. Συνεμάχησαν με Μουσουλμάνους για να εξαλείψουν από προσώπου γῆς τον Ὁρθόδοξο Σερβικό λαό. Και ενώ συνέβαιναν αυτά, τά μέσα ενημερώσεως κατά καιρούς έπεσήμαναν τά ὄργια των Καθολικῶν. Από τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐκκλησίας παρατηρεῖτο μιά ἔνοχος σιωπή. Περιοριστήκαμε σε μιά ὑλική βοήθεια προς τους Σέρβους και αδιαφορήσαμε για τά έγκλήματα και τους βιασμούς που υπέστησαν από τους πράκτορας τῆς Ουνίας. Οὔτε μιά φωνή διαμαρτυρίας, οὔτε μιά συμπαράστασι στό δράμα τους.

Τῆν ὥρα που αυτοί δεχόταν τά πυρά των πρακτόρων τῆς Ουνίας, εμεῖς ἐδῶ οργανώναμε συμπροσευχές και συμπόσια με τους απεσταλμένους του πάπα. Πῶς είναι δυνατόν ὅταν ἀδελφοί μας Ὁρθόδοξοι ὀδηγοῦνται στο θάνατο από τους πράκτορας τῆς Ουνίας, εμεῖς ἐδῶ να ἀσπαζώμεθα ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης;

Πώς ανεχόμεθα νά συμπλέουμε μέ ανθρώπους πού λέγονται Χριστιανοί, πού από τήν ἄλλη μεριά ὀργανώνουν ἐγκλήματα εἰς ἕαρος ἀδελφῶν μας Χριστιανῶν; Ἐάν θέλωμε νά εἴμεθα εἰλικρινεῖς ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν μας Ὁρθοδόξων τῆς Σερβίας, καλούμεθα νά ἀποκηρύξωμε ἐπίσημα τήν Οὐνία, ἐκδίδοντας Πατριαρχική καί Συνοδική Ἐγγύκλιο στό εὐσεβές πλήρωμα, καθιστώντας γνωστά τά ἐγκλήματα τῆς Οὐνίας.

Τό σπουδαιότερο δέ εἶναι νά σταματήσωμε κάθε διάλογο καί ἐπαφή μέ τούς παπικούς, ἐάν δέν ἀποκηρύξουν καί δέν ἀποσύρουν τήν Οὐνία ἀπό τά Ὁρθόδοξα κράτη. Πώς εἶναι δυνατόν νά συζητοῦμε μέ ανθρώπους πού στό ἓνα χέρι κρατοῦν κλάδον ἐλαίας καί στό ἄλλο τό ξίφος;

Εἶναι καιρός, αὐτό πού δέν κάναμε μέχρι χθές, νά τό κάνωμε τώρα. Ὁ Ὁρθόδοξος λαός ἀπαιτεῖ νά ὑψώσωμε φωνήν διαμαρτυρίας, νά στιγματίσωμε τά ἐγκλήματα τῆς Οὐνίας, νά ζητήσωμε ἀπό τό παγκόσμιο συμβούλιο τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων νά καταδικάσῃ ἐπίσημα τήν γενοκτονία καί τά ἐγκλήματα τῆς Οὐνίας. Δέν μπορούμε νά ανεχόμεθα ἓναν ἀθέμιτο προσυλητισμό εἰς ἕαρος τῆς Ὁρθοδοξίας. Δέν μπορούν οἱ ἐκάστοτε πάπαι νά εὐλογοῦν τά ἐγκλήματα τῆς Οὐνίας καί ἐμεῖς νά ἀδιαφοροῦμε. Εἶναι θέμα πίστεως καί ἀληθείας νά διακηρύξωμε στά πέρατα τοῦ κόσμου τά ἐγκλήματα τῆς Οὐνίας.

Δέν μπορούμε νά κρατοῦμε ἔνοχη σιωπή, ὅταν τά ὅστα τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου κράζουν καί διαμαρτύρονται βλέποντας τό ἔργο τους καί ἡ διακονία τους νά καταβρογχθίζεται ἀπό τόν Δούρειον Ἴππον τῆς Οὐνίας. Ἡ Οὐνία ἀποτελεῖ τόν ὑπ' ἀριθμόν ἓνα κίνδυνο τῆς Ὁρθοδοξίας, καί καλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὁ εὐσεβής λαός, τό Ὁρθόδοξο πλήρωμα, νά ὑψώσουν φωνήν διαμαρτυρίας, νά διαφωτίσουν τό λαό, καί νά κρατήσουν ἀλώβητη τήν πίστι καί τήν παράδοσι τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Π.Π